

LLIÇÓ I

criitava a un mosso

criitava un mosso (109)

creurer

creure (25)

venian

venien

Acostumaven tindre

Acostumaven a tindre

educació

educació

tambè

també

heredada

heretada

se'ls hi havia

se'ls havia

amb algo

en alguna cosa

eran

eren

LLIÇÓ II

de estatura

d'estatura

apretades

juntres, ajuntades

círcol

cercle

LLIÇÓ III

amb un feix

en un feix

de la qual rica corona-
ció de capitellsde la rica coronació de
capitells de la qual (69)

coronació

coronació

arrencaments

arrencades

.../...

.../...

LLIÇÓ IV

per els
en fendir

no-saltres

resistència

per a que

conte

de que som

els que trenquem

cap el seu cor

LLIÇÓ V

que del seu si varem
beure

varem

dulcíssim

en la seva falda

apretava

aixugava

pels (40)

a fendir (110)

nos-altres

resistència

perquè, per tal que

compte

que som (112)

els qui trenquem (69)

cap al seu cor (114)

del si de la qual varem
beure (69)

varem

dolcíssim

en la falda de la qual
(69)

estrenyia

aixugava

OBSERVACIONS:

Hi heu comès algunes faltes de sintaxi: introducció d'un complement directe amb la preposició a ("cridata a un mosso" en lloc de "cridava un mosso"), incorrecta traducció del pronom relatiu castellà cuyo, ús de en en lloc de a davant d'un infinitiu (en fendir per a fendir), ús de la preposició de davant de la conjunció que, etc. Al costat de les correccions d'aquestes faltes hi ha un nombre entre parentecis, el qual indica la pagina del llibre de gramatica que heu de consultar, on trobareu les explicacions de cada cas.

Hi heu fet també algunes faltes d'ortografia: creurer per creure, venian per venien, eran per eren, de estatura per d'estatura, varem per varen, dulcissim per dolcissim, aixugava per eixugava, etc. En les lliçons properes, al costat de les traduccions, fareu exercicis sistematicis d'ortografia, per tal d'aprendre bé l'ús de les lletres homofones o mudes i dels signes ortografics.

Quan, a la fi d'una ratlla, s'ha de trencar un mot, cal respectar les síl·labes. Convé, doncs, de saber separar les síl·labes d'un mot. Així: ca-di-ra, re-l·lot-ge, vi-nya, prés-sec, ter-ra, in-ú-til, vos-al-tres. Vegeu pag. 32-33 del llibre.

El mot agrairem té, en efecte, quatre síl·labes: a-gra-i-rem. No hi ha, doncs, cap diftong, puix que la a de la segona síl·laba i la i de la tercera no es pronuncien pas d'un sol cop de veu. En casos com aquest, normalment s'ha de posar una dièresi sobre la i, com en agraïda, veïna, suïssa, etc. Però agrairem constitueix una excepció, i no porta dièresi. Vegeu pag. 36 del llibre.